

Nr 621.

Av herr **Bengtsson** i Halmstad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, med förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § bidragsförskottslagen den 11 juni 1943 (nr 382).

I proposition nr 230 föreslår Kungl. Maj:t att maximibeloppet för bidragsförskott höjes från 250 kr. till 324 kr. per år. Att förslaget kommit att stanna vid 324 kr. sammanhänger tydligen med att levnadskostnadsindexet i 1935 års serie utan skatter och sociala förmåner under åren 1947—1951 stigit från 156 till 204 eller med 30 % och att en höjning till 324 kr. skulle stå i överensstämmelse med 1952 års beslut om dyrtidstillägg på de särskilda barnbidragen. Mot detta resonemang är kanske inte mycket att invända, men man bör naturligtvis inte förbise, att mödrar till barn, som får bidragsförskott och som får särskilda barnbidrag, intar olika ställning i fråga om andra samhällseliga åtgärder. Socialstyrelsen anser med tanke på detta, att en överensstämmelse i beloppen mellan de särskilda barnbidragen och bidragsförskotten inte är oundgängligen nödvändig.

Faktum kvarstår emellertid, att även efter en höjning av bidragsförskotten till 324 kr. per år är dessa oskäligt låga. Detta borde vara anledning nog till att riksdagen biträder den linje, som socialstyrelsen gjort sig till tolk för, nämligen en höjning av beloppet till 420 kr. per år.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer vi,

att 8 § bidragsförskottslagen den 11 juni 1943 (382) måtte erhålla följande ändrade lydelse:

Bidragsförskott utgår med det belopp barnets fader jämlikt rättens beslut eller enligt avtal är skyldig att utgiva till barnets underhåll, dock högst med 420 kronor för år räknat.

Stockholm den 23 april 1952.

Tore Bengtsson,
Halmstad.

Tekla Torbrink.

Ingemund Bengtsson,
Varberg.